

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 11 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1828.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΚΩΝ

Διακηρύττει.

Ότι τρία πλοία, δηλ.

Το Τουρκικόν βριγαντινον, ο Θαλασσομάχος, συλληφθέν παρά του Ναυάρχου Α. Μιαούλη,

Η Ισπανική γολέττα Ελένη συλληφθεῖσα παρά του πλοιάρχου Δημητρίου Παπανικολῆ,

Ο Ιόνιος βόγος, Παναγία Μοθωναίϊσσα, συλληφθεῖς παρά τῆς μοίρας του Αντιναυάρχου Γ. Σαχτούρη, κρινέντα παρά τῆς ἀντι Θαλασσίου Δικαστηρίου. Επιπέσει, καὶ ἀποφασισθέντα νόμιμοι λείαι, ἐκτίθενται εἰς ἀγοράσιαν ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῶν 20 του ἐνεστῶτος.

Όσοι δὲ τῶν ἀγοραστῶν θελήσουν, ἄς παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἡσόν ταύτην, ὅπου πρὸ τριῶν ἡμερῶν τῆς ῥηθείσης δημοσίας θέλουν κηρυχθῆ εἰς τὴν συλήθη πλατείαν καὶ τοῦ κήρυκος.

Τῆ 8 Αὐγούστου 1828, Ἐν Πόρῳ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ναυτικῶν

ΜΑΝΟΛΗΣ ΤΟΥΜΠΑΖΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γέρωντας.

Ἐξ Αἰγίνης, 11 Αὐγούστου.

Τὴν 31 τοῦ Ἰουλίου ὁ Κύριος Ν. Καρόρης διωρίσθη προσωρινὸς Διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας καὶ τῆς πόλεως Μεγαρείας.

Ἐξ Ὀδησοῦ, 3 [15] Ἰουνίου.

Ἡ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Δουναβέως διάδοσις τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος συμβᾶσα τὴν 30 τοῦ Μαΐου, ὠνίζει ἐντὸς ὀλίγον μέγιστα συμβεβηκότα. Τὸ ἰσχυρὸν συνηθροισμένον μέγα στρατεύμα εἶχε διατεταχθῆ τὸν ποταμὸν τοῦτον κατὰ τὴν 11 τὸ ἑσπέρασ, ἀλλὰ τὰ ἄλλα σώματα τὰ συγκροτοῦντα τὸ ἐν ἐνδοχῆ στρατεύμα καὶ μένοντα εἰσέτι ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Δουναβέως, θέλουν διαβῆ ὅσον τάχιστα κατὰ αὐτὸ μέρος. Ὁ ἀρχιστράτηγος Βιτγενστέην θέλει ἐπιτηρηθῆ εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν ἀνθεντιῶν, καὶ λαμβάνει τὴν ἀναγκαίαν πρόνοιαν, ὥστε αἱ ἐπαρχίαι αὗται μὴ ταῖς ὀπισθεν τοῦ στρατεύματος νὰ μὴ φοβῶνται ἀσφάλειαν προσβολῆν παρά τῶν ἐχθρῶν. Ταῦτοχρόνως δὲ ἀριστὰ πτέρυξ τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατεύματος θέ-

λει ἐνεργεῖ ἐπὶ τῆς παραλίῳ τοῦ Εὐξείνου Πόντου, τὸ δὲ μέγα στρατεύμα εἰς τὰ σπλάγγνα τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου κατὰ τὸ μέρος τῆς Σούμλας. Ἡ δεξιὰ πτέρυξ θέλει ἀσχολεῖσθαι εἴτε εἰς τὸ νὰ ὑπερασπίζηται τὰ πλάγια τῶν ἐργασιῶν τούτων, ἐπαυαβαίνουσα τὸν Δουναβιν, εἴτε εἰς τὸ νὰ περικλείη τὰς θέσεις τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀξιωματικαὶ εἰδήσεις τοῦ Ῥωσικοῦ στρατεύματος.

Ἐκ τοῦ ἐν Μπαμπαδάγ στρατοπέδου, 3 [15] Ἰουνίου.

Ἡ τελευταία περὶ τοῦ πολέμου ἀναφορὰ περιελάμβανε τὴν παράδοσιν τοῦ Ἰσακτσίου καὶ τὴν ἀπωπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Δουναβέως γεφύρας.

Καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 30 πρὸς τὴν 31 τοῦ Μαΐου τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρουτζέβιτς τὸ ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Δουναβέως εὕρισκόμενον διέβη ταύτην τὴν γέφυραν.

Τὴν 31 τὸ πρῶτὸ γενικὸν τοῦ αὐτοκράτορος στρατοπέδον μετεκομίσθη ἐκ Σατουνόβας ἕως ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Ἰσακτσίου. Ἐκεῖ ἐπεριμένον τὸν αὐτοκράτορα πρέσβεις Μολδαύων συνηθροισμένων εἰς τὰ περίξ τοῦ μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὄχι μακρὰν τοῦ Ἰσακτσίου. Ἡ πρεσβεία αὕτη ἐπαρουσίασεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὸ ψυμίον καὶ τὸ ἄλας, καὶ ἀφιερῶθη εἰς τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Λ. Μ. Ὁ μονάρχης οὕτως τὴν ἐδέχθη χαριέστατα καὶ διέταξεν ὅλας τὰς στρατιωτικὰς ἐξουσίας νὰ ὑπερασπίζωνται εἰδικῶς τὸ μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Τὴν 1 τοῦ Ἰουνίου τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρουτζέβιτς ἠκολοίθησεν τὴν προσβοφυλακὴν τοῦ διοικουμένης παρά τοῦ ἀντιστρατήγου Ρουτζέρ, ἥτις τὴν προλαβούσαν εἶχεν ἀναχωρήσει πρὸς τὸ Μπαμπαδάγ.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ μετὰ τοῦ γενικοῦ στρατοπέδου διευθύνθη πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος. Τίποτε δὲ ἀξιοσημείωτον δὲν συνέβη κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Περιεπατήσαμεν μίαν δύσβατον ὁδὸν ἐκτεινομένην ἀπὸ τοῦ Ἰσακτσίου ἕως εἰς τὴν κόμην Φρικατσερδεζὲ τριάκοντα περίπου μιλίων, διερχόμενοι διὰ μέσσω δασῶν καὶ βουνῶν σχηματιζόντων τερπινοιάτην διασ. Τὸ στρατόπεδον τοῦ αὐτοκράτορος ἐκάθισεν τὴν νύκτα τῆς 31 τοῦ Μαΐου ἐπὶ τινος λόφου πλησίον τῆς αὐτῆς εἰρημένης κόμης κειμένου. Εἰς καίεν μέρος δὲν ἀπηντήσαμεν τὸν ἐχθρὸν, οὕτως τὸν παρατηρήσαμεν. Οἱ κῆρυκοὶ τοῦ Φρικατσερδεζὲ καὶ τῶν περίξ χωρίων εἰδόντες μας νὰ πλησιάζωμεν, ἔφυγον. Ἐμάθεμεν μετ' ὀλίγον ἀπὸ Τούρκους, ταῦς ὁποίους μᾶς ἔφερον οἱ Κασάκοι

ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Βουλγαρίας, χριστιανῶν τε καὶ Μωαμεθανῶν, εἶχον φύγει ἀπὸ τὰς κατοικίας των βιασθέντες ἀπὸ αὐτὸν ἐκείνον τὸν Χασάν πασαν, ὅστις ἐπροσπάθησε νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ τοῦ νὰ διαδῶμεν τὸν Δούναβιν.

Τὴν 2 τοῦ Ἰουνίου ὁ αὐτοκράτωρ, καθὼς καὶ τὸ γενικὸν στρατόπεδον τῆς Α. Μ., καὶ τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Ρουτζέβιτς ἐξηκολούθησαν στρατεύοντες πρὸς τὸ Μπαμπαδάγ. Ὁ τόπος ἦτον ὀλιγώτερον δειδροτομημένος· ἀλλ' οὐδὲ οὕτως ἀπηντήταμεν τὸν ἐχθρὸν. Ὀλίγον μακρὰν τοῦ Μπαμπαδάγ ὁ αὐτοκράτωρ εὔρε μίαν πρεσβείαν, τὴν ὁποίαν εἶχον στείλει πρὸς αὐτὸν οἱ Κοσάκοι τῆς φυλῆς τοῦ Νεκραζόφ (οὕτως ὀνομάζεται ὁ ἀρχηγὸς των). Οἱ Κοσάκοι οὗτοι περὶ τὰ μέτα τῆς παρελεύσεως ἑκατονταετηρίδος ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ῥωσίαν ὑστερον ἀπὸ μίαν ἀποστασίαν. Μετέπειτα τὰ στρατεύματά μας τοὺς εὔρον εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὡς ἐχθροὺς ὄχι μόνον πεισματικούς, ἀλλὰ καὶ ἐπικινδύνους, ἐνεδρεύοντας εἰς τὰ δάτη καὶ ἐπιπέπτοντας εἰς ἀπομεμονωμένα σώματα, καὶ ζητούντας νὰ διακόψωσι τὰς συγκοινωνίας. Πάντοτε ἀπηννήθησαν τοῦ νὰ ἐνωθῶσι μὲ τὴν παλαιὴν των συμπατριώτας. Ὅταν δὲν ἦ πρεσβεία αὕτη ἐρχόμενον τὸν αὐτοκράτορα, προσέπεσεν εἰς τοὺς πόδας του, ἐπρόσφερεν εἰς αὐτὸν τὸ ἄλας καὶ τὸν ἄρτον, καὶ ζητοῦσα χάριν ἀφιέρωθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπεριόριστον ὑπακοήν. Ἡ ἐκουσία ὑποταγὴ τῆς φυλῆς ταύτης τῶν Κοσάκων, εἶναι συμβεβηκὸς πολλοῦ λόγου ἄξιον, ἐπειδὴ καὶ ἐκ τούτου ὄχι μόνον ἡ σειρά τῶν ἐργασιῶν μας ἐμπορεῖ ν' ἀσφαλισθῇ, ἀλλὰ προσέτι ἐμπορεῖ νὰ μᾶς γένη καὶ κατὰ πολλὰ ἀφέλιμος. Φθάνουν ἀδιακόπως εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ αὐτοκράτορος καὶ ἄλλαι πρεσβείαι τῆς αὐτῆς φυλῆς τῶν Κοσάκων τοῦ Νεκραζόφ, ἐρχόμεναι ἀπὸ ἄλλους τόπους κατοικουμένους παρ' αὐτῶν. Οἱ πρέσβεις τοῦ χωρίου Καμιέν συνέλαβον καὶ μᾶς παρέδωκαν δύο ταχυδρόμους Τούρκους φέροντας γράμματα ἐκ Μαρσίν εἰς Σούμλαν.

Ὁ Χασάν πασας ἐβίασε τοὺς κατοίκους τοῦ Μπαμπαδάγ Τούρκους ν' ἀπομακρυνθῶσι. Τινὲς παροικούντες εἰς Βουλγαρίαν ἐπέστρεψαν μολοντούτο εἰς Μπαμπαδάγ, τόπον κείμενον εἰς μίαν τερπιῆν κοιλάδα καὶ ἀξιοθέατον διὰ τοὺς στρατῶνας κατεσκευασμένους ἐπιμελῶς, καὶ μάλιστα μεγαλοπρεπῶς. Οὔτοι ἦσαν διωρισμένοι διὰ τὰ νέα τακτικὰ Τουρκικὰ στρατεύματα. Δύνανται δὲ νὰ χωρήσωσι τρισχιλίους ἄνδρας.

Αἱ προσθοφυλακαὶ μας πρὸβαινευ.

Φθάσας χθὲς ἐσπέρας ταχυδρόμος ἐκ τῆς Ἀνάπας ἔφερε τὴν εἶδησιν ὅτι τὰ στρατεύματα καὶ ὁ στόλος μας, τὰ πολιορκούντα ταύτην τὴν πόλιν, ἐκέρδισαν σημαντικὰς νίκας.

Μετὰ τὰς μάχας τὰς κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαΐου συμβάσας, αἵτινες ἔγειναν ἤδη γνωσταί, ἡ Ἀνάπα εἶχε κλεισθῆ στενώτερα, καὶ ἦτο πιθανότατον ὅτι οἱ περιεκοιῦντες Κιρκάσσιοι ἤθελον μείνει ἡσυχιοί. Ἀλλ' ὅμως τὴν 28 πρὸς τὴν αὐγὴν ἐφάνησαν οἱ περὶ τὴν Ἀνάπαν κείμενοι λόφοι κρατημένοι παρ' αὐτῶν τῶν ὀπλοφόρων, οἵτινες προσέβαλον τὰς προσθοφυλακάς μας. Ἡ φρουρὰ τῆς πόλεως ταύτης ὠφεληθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀπροσδόκητον ταύτην προσβολὴν ἔκαμε μίαν ἐξουδον· ἀλλ' ὁ

ἐχθρὸς κατεβλήθη κατακράτος. Οἱ δὲ Τούρκοι, διακοπείσας τῆς πρὸς τὴν Ἀνάπαν ὁδοῦ, δὲν ἠδυνήθησαν πλέον ξαναέμβωσιν εἰς τὸ φρούριον, τοὺς ἐδίωξαν δὲ μετὰ λογχίδια εἰς τὸ παράλιον, ὅπου μέρος ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν, ὅσοι δὲ ἠλέλησαν νὰ φύγωσι διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ, σελήφθησαν ἀπὸ τὰ ἐνοπλια πλοιά μας. Ἐκυρίευσαν εἰς ἡμετέροι ἐν κανόνιον ἀμαξωτὸν καὶ μίαν κιβωτὸν πολεμικοῦ. Οἱ ὀπλοφόροι Κιρκάσσιοι διεσκορπίσθησαν ὡσαύτως ἐδίωχθησαν ἀπὸ τὰ στρατεύματά μας ἕως εἰς μιλλίων διάστημα. Ἡ νίκη αὕτη χρεωστεῖται εἰς τὸ φρούριον, διατάξεις καὶ τὴν προσωπικὴν ἀνδρείαν τοῦ ὑποστρατήγου πρίγκιπος Μενζικόφ· αὐτὸς ἐπαρουσίζετο πανταχοῦ, ὅπου ἦτο κίνδυνος. Ὁ αὐτοκράτωρ ἐχάρισε τὸ παράτημον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Τριανταξέως.

Τριακόσιοι ἐχθροὶ ἔμειναν εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης ἐκτὸς τῶν πιγέντων καὶ τῶν κρημισθέντων εἰς τὸν φάραγγας. Ὁ ἡγεμὼν τῶν Κιρκασσίων Γομρὺκ εἶναι ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θανατωθέντων. Εἰς τὴν ἀσφαλισθῆσιν τοῦ ταχυδρόμου ὁ πρίγκιψ Μενζικόφ δὲν ἐγνώριζεν ἀκόμη τὴν ζημίαν τῶν ἡμετέρων, ἀλλ' ἤξευρεν ὅτι 5 ἀξιωματικοὶ καὶ 70 στρατιῶται ἦσαν πληγωμένοι.

Ἡ πολιορκία τῆς Ἀνάπας προχωρεῖ ἐπαισθητῶς. Αἱ ἐργασίαι μας προέβησαν ἕως 80 ὀργῆς ἀπὸ τῆς τείχης. Τὸ πυροβολικὸν μας κατέρριψε τὰ κανόνια, ὅποια εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν προμαχώνων, καὶ ἡ καταστάσις τοῦ φρουρίου ἔγεινε τόσο ἀθλία, κατὸσον τοῦ μεγαλύτερον μέρος τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ἐπὶ τὴν Ῥέθησαν εἰς τὴν τελευταίαν μάχην, δὲν εἰσῆλθον πλέον εἰς τὴν Ἀνάπαν, ἀλλ' ἐσώθησαν εἰς τὰ ὄρη. Ἐκ τῶν 10 Τουρκικῶν πλοίων, τὰ ὅποια ἦταν προσωρμισμένα ἐπὶ τὸν ὅστος μας κατεβύθισε 3, καὶ τὰ ἐνοπλια μόνον ἔμειναν τὰ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ καπετὰν Νεμιτζί. Συνέλαβον ἕτερα 3 κατὰ τὴν νύκτα τῆς 25 πρὸς τὴν 26 τοῦ Μαΐου, ἔκοψαν τὰς καμίλους, καὶ μολοντούτο ἐκατηνοβολοῦντο καὶ ἐτουφεκίζοντο ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐπὶ τὰ πλοία.

Πολιορκία τῆς Ἰβραήλας.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 21 πρὸς τὴν 22 τοῦ Μαΐου ἐπλησίασαν διὰ μέσου δύο σκαμμάτων εἰς τὸ φρούριον μ' ὅλας τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας ἡ φύσις τοῦ πεδίου ἐπέφερεν εἰς τὰς ἐργασίας, καὶ ἔστησαν εἰς τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ δύο μικρὰ κανονοστάσια ἐκ ὀλμων ἀπὸ 20 λιτρῶν χωρητικότητος ἕκαστον, ὅποια ἤρχισαν νὰ πυροβολοῦν εὐστόχως κατὰ τὸ φρούριον καὶ ἐπροξένησαν μεγάλην βλάβην εἰς τοὺς πρὸς τὴν πόλιν μαχῶνας καὶ ἐπιμαχῶνας τοὺς κατέναντι τῆς προσθολῆς κειμένους. Ἡ φρουρὰ διεύθυνε κατὰ τῶν σκαμμάτων μας σύντονον τουφεκισμόν, τοῦ ὁποίου ὅμως ἀποτέλεσμα ἀγαθῆ τύχῃ ὑπῆρξε μικρόν. Ὁ ἐχθρὸς δοκίμασεν ἀνωφελῶς νὰ φωτίσῃ τὸ μέρος, ὅπου ἐπὶ τὰς γαζόμεθα, ρίπτων καθ' ἡμῶν φλογισμένας ὕλας, αἵτινες διὰ τὴν μεγάλην ἀπόστασιν δὲν ἠδυνήθησαν φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπὸν. Τὸ πῦρ τοῦ φρουρίου ἐκ τῆς κατὰ μέτωπον τῆς προσβολῆς ἐξέλιπε σχεδόν. Κατὰ τὰς δύο ἡμέρας εἰς στρατιώτης μας ἐφονεύθησαν καὶ πέντε ἐπληγώθησαν. [Ἐφημ. τῆς Λαυσαίας]

στρατοπέδου τοῦ παρὰ τῆς Τραϊ-
 λει, 8 (20) Ἰουνίου 1828.

Ἡ πρόποδας τοῦ φρουρίου τούτου ὁ αὐτοκράτωρ
 τοῦ αὐτοῦ στρατοπέδου καὶ τὸ σῶμα τοῦ
 Ρουτζέβιτς ἐτοποθετήθησαν διὰ νὰ προσ-
 ῖτε τὰ κατέχοντα τὰς ἀσθεντίας στρατεύ-
 κτεινόμενα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἔχθης τοῦ Δου-
 συγκεντρωθῶν καὶ νὰ συνδιατάξουν τὰ κινήματά
 μὲ τὰ ὅποια ἡμεῖς ἠθέλαμεν ἐπι-
 τῆν 7 ὁ στρατηγὸς Ρουτίγεν εἶχεν ἤδη
 πρῶτα κανονοστάσια κατὰ τοῦ Κενστοντεκί
 ὀρωθείσης μετὰ μεγάλης σπουδῆς ἀπὸ τοὺς
 μολονότι ἐν Τουρκικὸν σῶμα ὑπερασπιζό-
 τὰ κανόνια τοῦ φρουρίου εἶχε δοκιμάσει,
 εἰς μάτην, νὰ μᾶς ἐξώτῃ ἀπὸ τὰς θέσεις. Τὴν
 ἡμέραν ὁ αὐτοκράτωρ ἐπεσκέφθη αὐτοπροσώπως
 κανονοστάσια.

Ἐπιστρέφων ἐκ Κενστοντεκί ὁ αὐτοκράτωρ, ἔλαβεν
 εἰδήσεις περὶ τῆς Ἰσραήλας. Ἡ εἰς αὐτὸ
 φρούριον ἐφοδὸς ἔγεινε τὴν 3 τοῦ, Ἰουνίου κατὰ
 ὥραν τοῦ πρωῦ. Τρεῖς ὑπόνομοι κατεσκευά-
 ῖσαν ὑπὸ τοὺς προμαχώνας τῆς Ἰσραήλας, αἰτινες
 συνθήματος ἐμελλον νὰ διαρραγῶσιν ὁμοῦ, καὶ
 ταῦτα νὰ κινήσῃ τὰ στρατεύματα εἰς τὴν ἐφο-
 Ἐκραγείσης δὲ μιᾶς τῶν ὑπονόμων πρὸ τοῦ διω-
 κένον καιρῶν, ἐτάφη ὑπὸ τὰ ῥήγματα αὐτῆς ὁ ἀξιω-
 κτικός, ὁ προτιωρισμένος νὰ βάλῃ πῦρ εἰς μίαν ἄλλην,
 ἔμεινεν ἀνεύρητος καὶ ἐπειδὴ τοιουτοτρόπως
 ἀρῶσιν τὰ ληφθέντα μέτρα, μολονότι τὰ στρα-
 τεύματα ἐκινήθησαν εἰς τὴν ἐφοδὸν, καὶ ἐμψυχωμένα
 τὴν παρουσίαν τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλου
 αὐτοπροσώπως διευθύνοντος τὰ κινήματα, ἠθέλον
 θάματα ἀνδρίας, ἠναγκάστησαν μολοντοῦτο νὰ
 ἀποδομήσωσιν. Οἱ Τούρκοι ἠθέλησαν νὰ ὠφεληθῶν
 τὴν στιγμήν διὰ νὰ μᾶς ἐκτοπίσωσιν ἀπὸ τὰς
 μας ἀλλὰ μ' ὅλας τὰς 7 ἀλληλοδιαδόχους ἐξ-
 των, οὐδὲν τῶν ὀχυρωμάτων μας ἔπεσεν εἰς τὴν
 τῶν ἐχθρῶν, οὔτε ἐβλάφη. Τὴν ἐπαύριον κατὰ
 ταγὴν τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλου ἐβλήθη πῦρ
 τῆς ὑπόνομον, ἧτις δὲν εἶχεν ἐνεργήσει τὴν παρελ-
 ῖσαν ἡμέραν, καὶ τὴν 5 ἐπαρουσιάθησαν εἰς τὴν
 Α. Τ. κήρυκες τινες Τούρκοι, ζητοῦντες δεκαήμερον
 ἐπὶ συμφωνίᾳ τοῦ νὰ παραδοθῇ τὸ φρού-
 ριον, εἰς αὐτὸ τὸ διάστημα δὲν ἠθελε βοηθηθῇ. Ὁ
 Δούξ Μιχαήλ τοὺς ἔδωκε μόνον 24 ὥρῶν ἀνακωχὴν.
 Τὴν 8 τοῦ Ἰουνίου, καθ' ἣν ἡμέραν ἔγεινεν ἡ ἐφο-
 ῖσαμεν δύο στρατηγούς, τὸν στρατηγὸν Βόλφριον
 τῆς 18^{της} μοίρας καὶ τὸν στρατηγὸν Σιμρόβ
 στρατηγός, 3 συνταγματάρχαι, 16 ἀξιωματικοὶ
 ὑπολοχαγοὶ ἐπληρώθησαν μᾶλλον ἢ ἤτλον,
 Ἐξακόσιοι τεσσαράκοντα ἄνδρες ἔπεσαν εἰς
 τῆς μάχης καὶ 1,340 ὑπαξιωματικοὶ καὶ
 ἐπληρώθησαν, ἀλλὰ μετὰ τῶν τελευταίων
 μέγα μέρος θέλει δυνηθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν
 ἐπιπέσει εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος. Οἱ Τούρ-
 ῖσαν ὑπερασπίσθησαν μὲ ἀξιώπαινον γενναϊότητα ἀλλ'
 ἡ ζημία των ὑπῆρξε μεγάλη κατὰ τὰς ὁποίας
 ἐξέδους.

Ταύτην τὴν ὥραν ὁ χιλιάρχος Βιδικέφ ὑπασπι-

στῆς τῆς Α. Α. Τ. φέρει πρὸς τὸν Αὐτοκράτορα τοὺς
 αἰχμαλώτους τῆς Ἰσραήλας, ἧτις παρεδόθη μετὰ τὴν
 παρέλευσιν τῆς δεθείσης ἀνακωχῆς παρὰ τῆς Α. Α. Τ.
 Συγχρόνως δὲ ἦλθε καὶ ἡ εἰδήσις τῆς παραδόσεως τοῦ
 φρουρίου Ματσίνου.

Ἡ περιγραφή τῶν συμβεβηκότων τούτων θέλει δη-
 μοσιευθῇ ὁσονούτω. [Ἰον. Ἐφημ.]

Ἐκ Βουκορεστίου, 6 Ἰουλίου Ν.

Ἡ διαχείρησις τῶν πραγμάτων [λέγει ἡ Γεν. Ἐφημερίς]
 εἶναι σχεδὸν ἀφοριστικῶς ἐμπειπιστευμένη εἰς τοὺς Ῥώσ-
 σους ἀξιωματικούς. Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας
 Κύριος Στούρτζας προεδρεύει τὴν γερουσίαν τοῦ Βουκο-
 ρεστίου, καὶ ὁ Κύριος Πισάνης τὴν τοῦ Ἰασίου ὑπὸ τὴν
 ἄμεσον διεύθυνσιν τοῦ δικηκτοῦ. Ἐσυστήθη δὲ καὶ εἰς
 τὰς δύο ἡγεμονίας Κεντρικὸν Φροντιστήριον πρὸς ἐφο-
 διάσιν τοῦ στρατοῦ, συκείμενον ἐκ τριῶν βοιάρων καὶ
 ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ Ῥώσσου, ὅστις τοὺς προεδρεύει.
 (Ἰον. Ἐφημ.)

Ἡ ἐφημερίς τοῦ Τικίνου δημοσιεύει ἐξ ἀξιωματικῶν
 εἰδήσεων τὴν ἄλωσιν τῶν φρουρῶν Ἰσραήλας, Ματσίνου,
 Κιουσταντζίου, καὶ Ἰρσέβας. Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον
 θέλομεν δημοσιεύσει κατ' ἔκτασιν τὴν εἰδήσιν ταύτην.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερίς ἀναφέρει καὶ τὴν εἰδήσιν, ἧτις ὁμῶς
 χρειάζεται ἐπιβεβαιώσιν, ὅτι οἱ Σέρβοι ἐπανεστάτησαν,
 καὶ ἐκυρίευσαν τὸ φρούριον τοῦ Βελιγραδίου, τὸ ὅποιον
 ἐφρουρεῖτο ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Ἐκ Βιέννης, 2 Ἰουλίου Ν.

Ὁ λόρδος Εὐγεσβουρῆς [Κύριος Β' Ἀκουρτος] ἔφ-
 θατεν ἐνταῦθα ἐκ Λονδίνου μετὰ μεγίστης σπουδῆς.
 Μετὰ δέ τινος ἡμέρας διατριβῆς εἰς Βιένναν θέλει ἐξα-
 κολουθῆσει τὴν ὁδοπορίαν τοῦ πρὸς τὸ Γενικὸν Στρατη-
 γεῖον τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου, ὅπου θέλει ὑπάγει,
 καθὼς ἀνηγγείλαμεν ἤδη, καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς
 Γαλλισίας Πρίγκιψ Ἀσίας Ὀμβούργου.

6 τοῦ αὐτοῦ. — Κατὰ τὰ ἐκ Βουκορεστίου ἐμπορι-
 κὰ γράμματα, μία μοῖρα στρατεύματος τοῦ ὑπὸ τὰς
 διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ Ρόθ ὑπῆγεν εἰς τὸν Δούναβιν
 διὰ νὰ πολιορκήσῃ τὴν Συλήστριαν. Τὰ αὐτὰ γράμ-
 ματα λέγουσιν ὅτι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ἰσραήλας ἡ Τουρ-
 κικὴ φρουρὰ ἐπέτυχεν ἐλευθέραν ἀναχώρησιν, καὶ διευ-
 θύνθη πρὸς τὸ Γαλάτσιο. Ἡ περὶ τῆς ἀλώσεως τοῦ Γιούρ-
 γιοβου εἰδήσις προσμένεται ἀφ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν εἰς
 Βουκορέστιον. Τὰ διαμένοντα Ῥωσικὰ στρατεύματα τὰ
 ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βίτ, προοδεύουν κατὰ συντάγματα
 πρὸς τὸν Δούναβιν. Τοιουτοτρόπως δὲ ἀποκαθίστανται
 ἔτοιμα τὰ σώματα τὰ συνιστῶντα τὸν μέγαν στρατόν.

Ἡ Προυσιακὴ ἐφημερίς τοῦ Κράτους ἀναγγέλλει ἀπὸ
 25 Ἰουνίου ἐκ Πετροπόλεως τὰ ἐξῆς. — Λέγεται ὅτι
 θέλουν πλεύσει ἐκ Κροιστάντ κατὰ πρῶτον οὐρίον ἀνε-
 μον τέσσαρα δίκροτα ἀπὸ 62 ἕως 92 κανονίων. Ἡ
 μοῖρα θέλει διευθυνθῇ παρὰ τοῦ Ναυάρχου Σενιάβιν
 ἕως εἰς Κοπενάγην, ἐκεῖθεν δὲ θέλει λάβει τὴν κυβέρνη-
 νησιν ὁ ἀντιναύαρχος Ρικὰφ μέχρι τῆς Μεσογείου, ὅπου
 θέλει ἐνωθῇ μὲ τὸν στόλον τοῦ ὑποναύαρχου Κόμη-
 τος Εὐδῆνου. (Γεν. Ἐφημ.)

πάντησις εἰς τὴν κρίσιν τοῦ κυρ. Π. Νικολαΐδη.

Ἐπεὶ δὲ ἄρα καὶ ἡ εὐλακωνοτέρα διαθέσις καὶ εὐλακωνοτέρα γνώμη νὰ ἔρρωσι παραδόξως κατήγορον ἐξ ἀντιπαθείας καὶ ἰδοὺ ἐλέπω ἑμαυτὸν ἐκ τῶν προσώπων αὐτῶν συνεσχημένον εἰς ἐριδας ἀνωφελεῖς καὶ μαφιλολογίας ὀχληράς· ὅθεν μὴ ἀντιπαθῶν κἀγὼ εἰς τὴν ἀνάγκην, ἔγραφα τὴν μικρὰν ταύτην ἀπάντησιν· μικρὰν δὲ, ἐπειδὴ φύσει ἀπραγμάτων ὢν, ἀποστρέφεται τὸ φιλόνηκον, εὐ εἰδώς, ὅτι Μικρὰς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα Γλώσσ' ἐκπορίζει.

Ἐπειτα δὲν ἐπιβόμουν διὰ μακρὰς ἀπαντήσεως νὰ δώσω τινα σπουδαιότητα εἰς τοιαύτην εὐελεῖ κρίσιν· ὅποιον ὅμως καὶ ἂν ὑποθώμεν τὸ ἐλαττόριον αὐτῆς, κατεκρίθη ἤδη παρὰ πάντων ὡς προπετής.

Ὁ τάλαιπωριστὴς προβλέπων, « ὅτι οὐχὶ ὀλίγων ὁμογενῶν ἐλάθη (ὀποῖα;) » μέλλει νὰ προκύβη ἀναμφισβότως, ἂν τὸ ἔργον τοῦ μεταφραστοῦ ἴθιλε φανῆν ἐπὶ τέλους ἀσύμφωνον μὲ τοὺς σημερινούς λόγους αὐτοῦ, (μὲ ποῖους;) ὥρμηκε νὰ προλάβῃ αὐτὴν διὰ τῆς προκρουμένης αὐτοῦ ἐρευνῆς καὶ ἐφεξῆς, ἅτε δη καλῶς γνωρίζων τὸ σύγγραμμα δημοσιεῖται τὰς ἰδίαις κρίσεσι.

Οὕτως οὖν ὁ τάλαιπωριστὴς θείσιν κατὰ τὸν Πινδ. πρόσωπον τηλικούτης τῆς λεγομένης αὐτοῦ κρίσεως,

Ἴσκει ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα.

Ἄλλ' ἵνα γένη σαφέστερα ἡ ἀντίρρισις, θέλω ἀκολουθήσασθαι τὴν ἀρχαίαν ἀπὸ τῆς δευτέρας προτάσεως τῶν κρίσεων καὶ ἐπανελθὼν ἔπειτα εἰς τὴν πρώτην. Ὁ τάλαιπωριστὴς συντομίας χάριν καθάπτεται μιᾶς μόνον τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐν τῷ τρίτῳ τόμῳ περιεχομένων πραγματειῶν ἀμέλει τῆς ἐξῆς· « ἰδέαι γενικαὶ περί τινος σώματος ἐντελεῦς νομοθεσίας » Vue générale d'un corps complet de Législation.

Ἀεὶ δὲ λέξεις, [ἐπειδὴ ἐν παντὶ πράγματι λεξιθρᾶ ὁ ἀνὴρ] τὰς ὁποίας ἀποδοκιμάζει ἐνταῦθα ὁ τάλαιπωριστὴς εἶναι αἱ ἐξῆς περί τινος, ἐντελής, καὶ νομοθεσία· καὶ τὴν μὲν πρώτην εὐρίσκει ἀνέικτον, ἀπροσδιόριστον οὖσαν, ἐν-ὧ τὸ γαλλικὸν d' un εἶναι ὠρισμένον ὡς σημαῖνον ἐν σώματι, καὶ οὐχὶ δύο· (καὶ ποῖον;) εὐγε τῇ ἀληθείᾳ! ἡ δὲ δευτέρα ἐξηγήθη κακῶς· ἐπειδὴ τὸ complet δηλοῖ πληρῆς, καὶ τὸ parfait μόνον φανερὸν τὸ τέλειον, τῆς ὁποίας ὅμως τελειότητος μῆτε ὁ συγγραφεὺς τέλος δὲ ἡ λέξις νομοθεσία εἶναι ἰδέαι τοῦ μεταφραστοῦ αὐτοῦ· καθότι τὸ κείμενον λέγει de Lois, τούτῃστι νόμων, καὶ οὕτως εἶναι καὶ τὸ ὀρθόν καὶ τὸ λογικόν· ἐπειδὴ ὅσον πληρῆς νομοθεσίας καταπᾶ νὰ ὁμοιάσῃ μὲ τὴν ἐν γωνίᾳ ῥάβδον· ἀλλ' ὅμως ὅσον πληρῆς νόμων καὶ νομοθεσίας ὁμοιάζει τῷ ὄντι μὲ δολμαδαῖς παραγεμιστούς.

Ἄλλ' ἔως μὲν ὅτου πλανᾶται τις καὶ ἀμαρτάνει ἐξ ἀμαθείας, δύναται νὰ τύχῃ καὶ συγγνώμης ἐξ ἐπιεικείας· ὅταν ὅμως βεβαίῳν, ὅτι γνωσκῶσι καλῶς τὸ σύγγραμμα, ἐλεγχθῆ ἔπειτα τῶναντίον, ὅτι ἀπερρίπτει φράσεις καὶ λέξεις μόνον ἐπειδὴ προὔφερον αὐτὰς ἄλλος — καὶ μὴ συνοπαδὸς αὐτοῦ, ἀρά γε ὁ τοιοῦτος οὐ δοκεῖ ὑμῖν

Χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ;

Παραλείπων δὲ τὴν φιλονεικίαν περὶ τοῦ περί τινος ὡς ἀορίστοι ὄντος, καθὼς καὶ τὸν ἐν τῆς ἡμετέρας γλώσσης ἐκλαμβάνεται εἰς τὴν κοινὴν ὁμιλίαν, ἔρχομαι εἰς τὸ δεύτερον. Complet εἰς τὴν γαλλικὴν γλώσσαν σημαίνει ἐκείνην τὴν τελειότητα πράγματός τινος, καθ' ἣν δὲν λείπει αὐτῷ κἀνέν τῶν ἀναγκαζίων μελῶν, ἄρα τὴν ἀκραιότητα. parfait ὅμως σημαίνει τὴν κατὰ τὸ εἶδος ἐντέλειαν, ὡς π. χ. τὴν κατὰ τὸ κάλλος ἢ τὴν ἐπιτεργασίαν τοῦ πράγματος ἐντέλειαν. Πληρῆς δὲ λέγεται κυρίως ἀπ' ἐναντίου εἰς τὸ κενόν, (plein γαλλιστί) ὥστε εἴπωμεν ὅσον νομοθεσίας τέλειον, ἀπ' οὗ δηλ. δὲν λείπει μηδὲν τῶν ἀναγκαζίων μελῶν, ἢ κεφαλαιῶν· ἀλλ' ὁ κυρ. Ν. ἀγνωστὸν βεβαίως τὴν διαφορὰν ταύτην, παρελογίσθη ἐξ ἀνάγκης, καὶ θέλει καὶ τὴν νομοθεσίαν ὡς τὴν προταλαιπωρίαν αὐτοῦ πλήρη — καὶ πλήρη μαφιλολογίας. Ἴνα δὲ καταπεισθῆ καὶ αὐτὸς οὕτως ἀξιοῦμεν νὰ μεταφράσῃ τὴν ἐξῆς φράσιν τοῦ Στράβωνος σελ. 15. Τόμ. α. ἐκδ. Σερφ. πλήρης τῆς ναυαγίας ἢ Ἑλλάς· ὑπῆρξε κατὰ τὴν Εὐρῆου στρατείαν — διὰ τοῦ ... la Grèce... complète: ὅσα δὲ λέγει παρακατιῶν, σοφώτερα ὄντα ἢ κατ' ἀνθρώπων ἔμβολαίεν, ἀγνωστὸν τῷ ὄντι πόθεν ἔλαβεν αὐτὰ, καὶ ποῖας ἀνέγνωσε πολυαριθμούς συγγραφάς· ὁ δὲ θέλων νὰ καταπεισθῆ, εἶπε καὶ ἐνταῦθα δεικνύεται μαφιλολογία ὁ κυρ. Ν. ἀναγνωσάτω τὰ προλεγμ. Τόμ. α. σελ. 30.

Εἰ δὲ τὸ τρίτον ὁ τάλαιπωριστὴς εἰδείκε τρανῶς ὅτι καὶ τὸ σύγγραμμα ὀλίγον γνωρίζει, καὶ τῆς ἐπιστήμης οὕτως εἶναι ἀδαής καὶ ἀπειρῆς· ἀποδοκιμάζει δὲ ἐξ ἀντιπαθείας, ὅσα, ἂν ἦκουσ παρ' ἄλλου ἴδιον ἐπαίνισθ' ὡς ἀσφάτατα· καὶ τάχα τοῦ κοινῶ φειδόμενος ἐπραξέε τούτο, καὶ ἀπερύκων τὴν μεγάλην ζημίαν;

Οὐκ ἂν γίνετο νῦν κακὸς καλῶς φρονῶν.

Ὁ συντάκτης ὡς ἀφορῶν μᾶλλον εἰς τὰ πράγματα, μεταχειρίζομενος διαφόρους λέξεις, ἔχει ἐν μὲν τῷ πρώτῳ τόμῳ Vue générale d'un corps complet de lois. — ἐν δὲ τῷ τρίτῳ de Législation, καὶ πρὸς τούτους ἐν τῷ δευτέρῳ εἰς τὴν ἀρχὴν Vue complète d'un corps de droit ἐπὶ παραλληλαγμένην ἐπιγραφήν τῶν ἄλλων ὁ τα-

λαιπωριστὴς τείνων, ὅστις ἠγνοεῖ τούτο, ἐνόμισεν, ὅτι ἐδῶ θα μὲν καὶ πλέον

ὅσα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει, ῥάβδους ἐπιβόμεινος καὶ ἔροχην πρὸς κατάπυρσιν τῆς τάλαιπωρικῆς δίψης. Νῦν δὲ ἐλέπων, ὅτι ὁ συγγραφεὺς αὐτὸς μεταχειρίζεται τὰς λέξεις Lois Législation ἀδιαφόρως, μένει ἄρα κατησχυμένος ἰσχύος ἀφωρότερος, — ἢ πλέον ἀντὶ τοῦ φαντάζεσθαι ἔχει πραγματικὴν τὴν σύγχυσιν ἐν τῇ κεφαλῇ; Ἰδοὺ Κύριε εἰς ποῖας ἀτοπίας ἢ προπέτειας καὶ ἀντιπαθείας, τῆς ὁποίας ἴθιλες καθαρεύῃ, ἀνέγνωσας μετ' ἐπιστάσιος νῦν τὰ γενικὰ κἂν στοιχεῖα, μαθὼν τὰ αὐτῆς, μεταξὺ τῶν ἐπέσιων ἴθιλες ἀπάντησθαι τὴν ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον· ἀλλ' ὅμως

Τίτων γὰρ ὢν, ἔπραττες οὐ ζυλοφυγικά.

Ἀπ' οὗ, ὡ ἀνδρες Ἕλληνας εἰδότες πραγματικῶς, ὅτι καὶ ὁ συντάκτης αὐτὸς μεταχειρίζεται τὰς λέξεις, — καὶ ὅτι δὲν συγχέεται ἡ ἐπιπέτη καὶ τὸ πρᾶγμα — φράσις αὐτὴ μηδὲν σημαίνουσα, ἐπειδὴ ἐπιστήμη, καὶ τὸ ὑποκειμένον αὐτῆς, ὁ ἴδιος τὸ πρᾶγμα, εἶναι ταυτὸν· ἀπ' οὗ κατηργήθη τὸ κύρος τῶν λόγων τοῦ κυρ. Ν. εἶναι καὶ περιττὸν νὰ ἐλέγξω καὶ τὰ λοιπὰ.

Ὅταν γὰρ κρηπίς μὴ καταβληθῆ λόγων ὁρθῶς ἀνάγκη νὰ παραλεγχῆται ὁ λόγος ὅμως, ἵνα μὴ νομισθῇ ὅτι κἀν τῆς ἄλλης ἔχει δίκαιον, θέλω εἰπεῖ τινα συντομώτερον.

Ἡ μετάφρασις, τὴν ἐπιείαν δίδει ὁ κακὴγόρος πρὸς τῆς κακοφρονίας· ἔχει καὶ τὴν περιπέτειαν, ὅτι συγχέει τὴν πολιτικὴν νομοθεσίαν μὲ τὴν ἰδιωτικὴν, ἢ μᾶλλον συνοπαθίζουσι καὶ ταύτην ἐν τῷ συγγράμματι, τὸ ὅποιον δὲν ὑπάρχει παντάπασι (πλὴν ὅπου παρέρχως μόνον καὶ ἀκροβυθίως συνεφάπτεται καὶ ταύτης ὁ συγγραφεὺς); καθότι οἱ Γάλλοι παραδέχονται τὴν Ἑλλ. λέξιν Πολιτικὴ καὶ λέγουσι Droit politique πρὸς διαστολὴν τοῦ Droit Civil, ἵνα δικαιοῦται τὰ συνταγματικὰ δικαιοῦματα, ὅσα ἀνάγονται εἰς τὴν διανομήν τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ἔθνους. Ὅθεν ἡ παραδεχὴ τῆς τοιαύτης λέξεως ἴθιλε φανερώσῃ πρᾶγμα μὴ ἐμπεριεχόμενον εἰς τὸ σύγγραμμα. Ἐναντίας δὲ ὁ συντάκτης εἰς τὰ προλεγόμενα τοῦ κώδικος τῶν ἰδιωτικῶν δικαιοῦμάτων σελ. 142, λέγει ὅτι ὁ συγγραφεὺς, φιλοκαλοῦν ὢν ... κατέστησε τὸν ἰδιωτικὸν νόμον ἐπιστήμην νέαν κτ., — καὶ αὕτως εἶναι τὸ παρὸν σύγγραμμα· ἄρα πραγματεύεται περὶ νόμων ἰδιωτικῶν· Ἐπ' ἐξῆς δὲ αἱ διατάξεις τοῦ δίκου εἰς νόμους καὶ δικαιοῦματα καὶ ὑποχρεώσεις — τὰ ὅποια πάντα ταῦτα εἰσὶν ὄντα λογικά, ἢ μᾶλλον ὁ νόμος αὐτὸς αὐτόχρονον, θεωρούμενος ὅμως ὑπὸ διαφόρους ὁμοῖα καθότι ὑπάρχουσιν ἐξ ὅτου αὐτὸς ὑπάρχει, γένωνται καὶ συνθηκόμενοι μετ' αὐτοῦ, ἔρα Τρα. γ. σελ. 196 — δεικνύουσιν, ὅτι τὸ ὑποκείμενον τῆς πραγματείας εἶναι νόμοι, καὶ νόμοι ἰδιωτικοί. Ὅθεν, μὴ παραλεπόν νὰ παραδειχθῶ τὴν λέξιν αὐτῶν εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς πραγματείας. Ἐφεξῆς δὲ καθὼς τὰ δικαιοῦματα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις εἶναι σύγχρονα κατὰ τὴν ἀρχὴν, ὡσαύτως αἰτε πεινκί καὶ τὰ ἐκκλήματα ἐκάτερον συνοπαθίζουσι θάτερον ὅθεν καὶ νόμος ἐπιπέτη πεινκί τινος καὶ τὸ ἐγκλημα ὑπετίθησι, καὶ ὡς ἐπιπέτων τῶν πεινκί ἀπαγγεῖται συγχρόνως τὴν πρᾶξιν τοῦ κακοεργήματος. Ὁ αὐτὸς δὲ νόμος ὡς ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ τοῦ ἐγκλήματος δύναται νὰ ἐμπεριεχθῆ καὶ ἀπαγορευτικὸς καὶ ἐγκληματικός· ἄρα τούτων ὀρθῶς ἐπιτελεῖται ἡ χρῆσις τῶν λέξεων τοῦ μεταφραστοῦ, καὶ τὸ ἐκ τῆς νερθρον τῆς φράσεως, ὡς περὶ ὠρισμένων πραγμάτων τοῦ λόγου ὑποχρεῖται ἀπόδειξις δὲ τούτου ὑπάρχει, ὅτι καὶ τὰ δικαιοῦματα κρίνοντα περὶ τῶν κακοεργημάτων, ὀνομαζέουσι Cour criminelle.

Ταῦτα εἰπὼν γενικῶς, κρίνω περιττὸν νὰ ἀναίρω κατὰ ἀπαιτείαν ὅλον τὸν φλόγαρον· ἐπειδὴ ὁ μεταφραστὴς τῶν πραγμάτων καταπᾶται χαζέται, ἐννοίας μεταφράζει, καὶ ζητεῖ τὴν ἠδυσφονίαν ἐν τοῖς λόγοις· ὅθεν μῆτε συστήματος εἶναι εὐθενὸς ὁμοῖα, ἀλλὰ γράφει δὲν ἐπιπέτην καὶ ἀγαπᾶ τῶν προγόνων αὐτοῦ τὴν γλώσσαν· μῆτε φέρει διαστολῆς τὸ αὐτὸς ἐφ' α' ἀλλ' ἐξετάζει πῶς μεταχειρισθῶσιν ἐκείνην τὴν λέξιν, καὶ οὕτως μεταχειρίζεται καὶ αὐτὸς αὐτὰς; — τὰ ὅποια, ἐπιπέτη καὶ ὁ τάλαιπωριστὴς, δὲν ἴθιλεν ἀποδοκιμάσῃ τὴν λέξιν ὡσαύτως, τῆς ὁποίας ἀγνοεῖ τὴν μεταφυσικὴν σημασίαν, καθὼς μὴ τὸ μῆτις νὰ ἐμπερὶ εἰς τοιαύτην ἐξέτασιν· ἢ δὲ μεταφραστικῶς θεωρεῖ εὐσιωδῆς τὸ σύγγραμμα, ἐπειδὴ ὑπάρχει ἑσῆσι πάντων τῶν ἄλλων καὶ ἐμπεριεχῆ εὐσιωδῶς τὴν ὕλην, τὴν ὁποίαν διαπραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς πλατύτερον ἐν ἐκείνοις· οὕτως π. χ. τὰ πολιτικὰ σοφίσματα καὶ θεωρία τῶν ποινῶν καὶ ἀντιπραβείσεων ἐμπεριεχόνται εὐσιωδῶς ἐν τῷ

Ταῦτα μὲν ὀλίγα ἐκ πολλῶν, πρῶτα τε καὶ τελευταία, (ὅπως νὰ δώσω ἀκρόασιν εἰς ὅσα δασποτικῶς ἀπαιτεῖ· ἐπειδὴ εἰσὶ ἐκλήθην νὰ δώσω εὐθύνην) εἰς ἀπάντησιν τῆς προταλαιπωρίας μῆτων, ὅτι ἠλεγχῆ ἀρκούντως τὸ σφδρὸν αὐτῆς, ὥστε νὰ μὴ ἐπαίρω τοῦ λοιποῦ ὅθεν κυρ. Ν.

Πολλὰ ἂν εὐ λέξας, οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις;

Ἰμεῖς δὲ φίλτατοι ὁμογενεῖς, κρίναντες μόνον ὅποιον ἐπίδοτον εἶναι εἰς τὴν τοιαύτην πρᾶξιν τοῦ κυρ. Ν. σπεύσατε κατὰ τὴν ἐπιπέτην πρόθεσιν νὰ ἀναδειχθῆτε ζηλωταὶ τῆς ἀρετῆς τῶν φάτων. Ἐρρωσθί.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 27 Ἰουλίου 1848.

Γεώργιος Αἰθωνοῦ